

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Колонтаєвська Світлана Володимирівна

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

викладач кафедри дошкільної освіти

м. Умань. Україна

Skolontay@ukr.net

Світовий досвід засвідчує, що вирішення проблем вищої освіти починається із професійної підготовки майбутніх фахівців. Практика засвідчує, що оволодіваючи навичками інтерактивного навчання, педагог поступово переносить їх у свою практичну діяльність, навчаючи дітей умінню самостійно здобувати знання. Тому кожному майбутньому фахівцю потрібна ґрунтовна підготовка у сфері опанування сучасними інноваційними технологіями [6].

Мета статті полягає у висвітленні проблеми впровадження сучасних інноваційних технологій у процес підготовки майбутніх вихователів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчив, що проблема впровадження інноваційних моделей навчання розглядається в дослідженнях К. Баханова, О. Канарської, М. Кларіна, В. Ляудіс, Л. Подимової, В. Сластьоніна, С. Сисоєвої, Н. Юсуфбекової та інших.

Так, Н. Кошечко, у навчальному посібнику «Методика викладання у вищій школі» зазначає, що інноваційні технології навчання та викладання – це чіткий логічний змодельований алгоритм дій студента та викладача, який спрямований на досягнення мети [3, с. 17].

У Законі України «Про інноваційну діяльність» визначено інновації як новостворені і удосконалені конкурентоздатні технології, продукцію або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери [7].

Впровадження інновацій у педагогічний процес закладів освіти, зокрема інформаційних технологій, покликане забезпечити підвищення якості навчання студентів та знизити витрати на досягнення звичних результатів освіти. Поява нових інформаційних технологій пов'язана з широким застосуванням комп'ютерів [8].

Згідно з Концепцією національної програми інформатизації, інформатизація освіти спрямовується на формування та розвиток інтелектуального потенціалу нації, удосконалення форм і змісту навчального процесу, впровадження інноваційних та інформаційних методів навчання та тестування, що надасть можливість вирішувати проблеми освіти на вищому рівні з урахуванням світових вимог [2, с. 10].

Зазначимо, що впровадження інформаційних технологій у вищу освіту проходить як мінімум три етапи: на основі індивідуального використання персональних комп'ютерів, відбувається організація системи вищої освіти, її адміністративне управління й процеси зберігання інформації; створюються комп'ютерні системи, активно використовується Інтернет і відбувається конвергенція інформаційних і телекомунікаційних технологій; використання інформаційних технологій у сфері вищої освіти характеризується появою широкого спектра дистанційних освітніх технологій, різних форм електронного навчання, а також їхнього упровадження [1, с. 135].

Сьогодні проблему дистанційної освіти розробляють практично всі вищі України. Перспективу і вдосконалення системи дистанційного навчання в Україні складає впровадження в процес комп'ютерної і аудіо-візуальної техніки. Ефективність дистанційного навчання засновано на тому, що ті, кого навчають, самі відчують необхідність подальшого навчання, а не піддаються тиску з боку [4, с. 35].

Ми погоджуємося з думкою О. Ляшенко, яка стверджує, що загальне використання інформаційних технологій у підготовці майбутніх фахівців мають такі плюси: використання провідних інноваційних технологій; індивідуалізація навчання; інтенсифікація самостійної роботи; підвищення мотивації за рахунок

різноманітності форм роботи; вільний графік навчання; самостійне визначення темпу навчання; незалежність від місця перебування; навчання без відриву від виробництва; доступність усім верствам населення; демократичний зв'язок «викладач–студент» [5, с. 10].

Отже, що застосування інноваційних технологій докорінно змінює роль і місце викладача й студента в педагогічному процесі вишу. Більше того, уже з'явився новий напрям діяльності – розроблення інформаційних технологій навчання і програмно-методичних навчальних комплексів, що базуються на широкому застосуванні інтерактивних методів навчання, мультимедійних засобів і віртуальних педагогічних технологій, які дають змогу суттєво підвищити рівень методичного забезпечення освітнього процесу, відкривають нові можливості для підвищення якості освіти.

ЛІТЕРАТУРА

1. Данилюк С. С. Стратегічна організація процесу формування професійної компетентності сучасних фахівців засобами інтернет-технологій / С. С. Данилюк // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. праць / [редкол.: Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя : КПУ, 2014. – Вип. 36(89). – С. 134–140.
2. Концепція національної програми інформатизації // Голос України. – 1998. – С. 10–12.
3. Кошечко Н. В. Методика викладання у вищій школі: Навч. посібник / Н. В. Кошечко. – Ніжин: НДУ ім. М. Гоголя, 2013. – 115 с.
4. Кравец В. А. Формирование информационной культуры. Дистанционное образование / В. А. Кравец, В. Н. Кухаренко. – № 4 – 2000. – С. 35–37.
5. Ляшенко О. Стратегія якості як основа освітньої політики країн світу / О. Ляшенко; за заг. ред. О. І. Локшиної // Моніторинг якості освіти : світові досягнення та українські перспективи. – К. : К.І.С., 2004. – С. 9–14., с. 10–11.
6. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : Наук.-метод. посібн. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. – К. :Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.

7. Про інноваційну діяльність: Закон України від 4 липня 2004 року, № 40-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/40-15>.

8. Пшенична О. С. Інтенсифікація навчального процесу у вищій школі на основі використання інформаційних технологій / О. С. Пшенична // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. праць / [редкол.: Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя: КПУ, 2014. – Вип. 36(89). – С. 590– 597].